

“Bir işe başladığınız zaman çektiğiniz Besmele’nin ihlâsı ne kadarsa; başarınız da o kadardır. Hak ve Adalet nizamının kurulması, hayır ve huzurun yaygınlaşması için çalışmamak; Batılın devamına ve zulüm saltanatına arka çıkmaktan farksızdır” diyen Erba kan Hoca’nın bu iki cümlelik sözü, iki cilt kitap dolduracak kadar önemli ve anlamlıdır.

Çünkü

“Bismillah”:

• Bu işe Allah’ın adıyla, O’nun rızasını arayarak başlıyorum.

• Bu işi, Allah’ın emir ve yasaklarına uygun yapmam gerektiğini biliyorum.

• Her zaman ve mekânda ve her şart altında O’nun dinine göre davranacağıma ve esbaba tevessül ederek bütün gücümü kullanacağıma azm ediyorum

• Bu işimde ve her girişimde başarı ve bereketi sadece Allah’ın nusret ve inayetinden bekliyorum, manasını taşımaktadır. İşte bu şuur ve huzurla ve kulluk-imtihan sorumluluğuyla başlanan bir iş, elbette hayırlara vesile olacak ve başarıya ulaşacaktır.

“İnsanların hayırlısı, başkalarına faydası dokunandır” mealindeki Hadisi Şerif, dinine, diline ve kökenine bakmaksızın, bütün insanlığın hayırına çalışmayı, insanlara şefkat ve merhametle yaklaşmayı tavsiye buyurmaktadır.

“Zalimlerden başkasına düşmanlık yapılmayacaktır ve fitne kalmayınca (haksızlık ve ahlaksızlık düzenleri yıkılıncaya) kadar (zalimlerle) savaşılacaktır”. (Bakara: 193) ve özellikle mensubu bulunduğu toplumun huzur ve refahı için çalışmak, onlara en büyük iyiliği yapmaktır. Bunun ilk şartı ise, insanları ezip sömüren ve onların temel haklarını gasp eden batıl sistemlerden ve zalim yönetimlerden toplumu kurtarmaktır.

Faizci, rantiyeci ve kan emici düzenlere, onları yürüten dış güçlere ve işbirlikçilere taraf ve destek oldukları, yani halkın ezilmesine ve köleleşmesine katkı sağladıkları, maddi ve manevi tahribata göz yumdukları, ailevi ve ahlaki yozlaşmaya tepkisiz kaldıkları halde; ramazanda sadaka dağıtarak, göstermelik iftar sofraları açarak ve garip-gureba edebiyatı yaparak vicdanlarını bastırmaya çalışmak tam bir sahtekârlıktır. Müslüman duygulu ve duyarlı insandır, ama Fetullahvari duygusallık; yani yüz binlerce Müslüman'ın katline değil de, belgeselde öldürülen bir ceylana acımaçlık, sadece istismarcılık ve şefkat avcılığıdır.

İşte hem zalim ve kâfir dış odaklarla, hem onların işbirlikçisi münafık iktidarlarla uğraşmak ve başarıya ulaşmak için, sadece gayret, cesaret ve metanet yetmez; aynı zamanda feraset, siyaset ve dirayet de lazımdır.

Stratejik Akıl ve Psikolojik Atılım:

Teorik bilgiler, pratik atılımlarla; teknik imkânlar, taktik manevralarla ve psikolojik güç ve üstünlük ancak stratejik akılla birlikte önem ve değer kazanacak ve başarı yollarını açacaktır. Kur'an'da bunun karşılığı "KEYD-MEKİR: hile, tuzak, plan"dır. Cenabı Hak bile Zatını "hayrul makirin: hile yapanların en hayırlısı ve başarılısı" olarak vasıflandırır. Hz. Peygamber Efendimizin "harp hiledir" yani "savaşı, stratejik akıl ve atılım sahipleri kazanır" hadisi şerifi, dünya harp tarihinin en altın kuralıdır.

Elbette, sadece "siyasi zekâya" güvenip ekonomik ve teknolojik hazırlığı ve teşkilat organizesini-askeri disiplini ihmal etmek ne kadar yanlışsa; rakiplerce istismar edilecek bir "duygusallık ve merhamet zaafına" müptela olmak ta o kadar yersiz ve yanlıştır. Hem adalet ve insaniyeti elden bırakmamak, hem de devamlı tedbirli ve temkinli davranmak ve uyanık olmak şarttır. Ve asla unutmamalım ki, önce kendi nefsine hâkim olamayan, başkaları üzerinde etkin olamayacaktır; nefsini yenenlerle ise hiç kimse başa çıkamayacaktır.

Liderlik ve Yönetme Ustalığı

Liderlik; toplum kesimlerini (hoca efendileri, şeyhleri, ağabeyleri, dernek ve vakıf yöneticileri) eliyle kutlu ve mutlu değişimlere yönlendirmek; kendi projelerini halkın

hedefleri haline getirebilmek ve bu maksatla çelik gibi sağlam bir “çekirdek kadro” teşkil etmektir.

Liderlik; hem askeri başkanları (komutanları), hem sivil başkanları (siyaset adamlarını), öyle resmi ve hukuki değil, ama milli-insani hedefler istikametinde fikri ve fiili birlikteliğe yöneltmektir.

Öz çekirdek kadro mensuplarına karşı daima samimiyet ve iyi niyet gereği net, hatta gerekirse sert davranmak; diğer bütün ekipman ve elemanlara karşı ise herhalde mertlikle, ama “siyasi nezaket”le muamelede bulunmak gerekir. Çünkü halk kesimleri, kendilerine iyilik eden ve güven veren kimseleri LİDER, ama kötülük ve zarar gördüğü kimseleri ise düşman bilir.

Şahsi rekabetler ve basit menfaatler için, dostlarını ve yakınlarını aldatıp alt etmeye yönelik hilekârlık şahsiyet çürüklüğüne ve haysiyet düşüklüğüne alamettir ve şeytani bir rezalettir. Ama din ve dava münafıklarını, hak ve hukuk düşmanlarını def etmek ve zalim düzenleri devirmek için, “onları tuzağa çekmek, birbirine düşürmek, yanlış yönlendirmek, gereksiz ve geçici heyecanlarla meşgul etmek, küçük tavizler verip büyük zaafiyetlere sürüklemek” gibi milli ve insani hile ve desiseler, hem caizdir, hem aziz bir meziyettir, hem de Rahmani bir farklılık ve fazilettir.

Stratejik beyni ve becerisi derin ve geniş olanlar, rakiplerini savaşmadan yenik düşürebilir. Stratejik düşünemeyenler ise, üstün askeri ve teknolojik güçlerine rağmen, mücadeleyi kaybetmişlerdir.

En iyi ve etkin strateji, rakiplerce bilinmeyen ve beklenmeyendir. Özellikle düşman rakiplerini birbiriyle boğuşturmak, en ucuz ve kolay zaferlerin anahtarı gibidir. Zalim ve hain tarafın moralini bozmak ve şaşkın bırakmak, onları içten çökertecektir. Üstelik her yenilgiyi de bir tükeniş kabul etmemeli, yeni hamleler için bir deneyim ve birikim olarak görmelidir.

Kur'an'a Göre; İnsanların Düşmanları ve İnananların Akılcı Yaklaşımları

Düşmanlık, Arapça “ADÜVV” kelimesi ve türevlerinden:

- Bir kişiyi veya ekibi geçip geride bırakmak ve onlara üstünlük sağlamak için kötü niyetle koşup çabalamak
- Birisine zarar ulaştırmak veya hayrına-başarısına engel olmak üzere saldırmak veya tuzak hazırlamak
- Böbürlenip kibirlenip haddini aşmak, itaatten çıkıp isyana kalkışmak
- Nimet ve inayet gördüğü birisini, hile ve hıyanetle aşır büyüklük taslamaya ve nankörlük yapmaya çalışmak
- Hasımlık ve haset damarıyla hakaret ve haksızlık planlamak, zulme ve tecavüze başlamak anlamlarına gelir.

Düşmanlık, genel Olarak;

1- **Maddi ve dünyevi düşmanlık:** Birilerinin yurduna, bağımsızlığına, canına, namusuna, huzur ve onuruna ve diğer insan haklarına yönelik, gizli ve açık saldırı ve sınırlamalar bu türdendir.

2- **Manevi ve uhrevi düşmanlık:** Kişilerin veya kesimlerin dinine, ahlaki değerlerine, milli ve manevi dinamiklerine, imani ve uhrevi geleceklerine yönelik tahribat ve tecavüzler ise bu sınıfa dâhildir.

Yani; insanları Rabbini tanıyıp tabi olmaktan, Kur'an'ı anlayıp uygulamaktan, hayırlı ve yararlı hizmet ve ibadetlerle uğraşmaktan ve Fisebilillah=Allah yolunda, hak hâkim olsun

diye bütün gücüyle çalışıp çabalamaktan (yani CİHAD'dan):

1. a) Geri koymaya çalışan
2. b) Bunları yaptığı için başına bela açan
3. c) İnsanı çeşitli haksızlık ve ahlaksızlıklara bulaştıran her şey ve herkes, bir nevi **DÜŞMAN** yerindedir.

Hz. İbrahim (A.S) dilinden:

“İşte bunlar (Beni Allah’a kulluktan ve hayır-hizmet yolunda ahiret yurduna çalışmaktan geri koyanlar) gerçekten benim düşmanımdır; sadece Âlemlerin Rabbi hariç (ki O her zaman gerekli olan yegâne DOST ve sahip makamındadır)” (Şuara: 77) ayeti de bu gerçeği ifade etmektedir...

Dünya hayatı bir imtihan ortamı ve sonsuz saadeti kazanma fırsatı olduğu için; insanın eğitilmesi, denenip elenmesi, iyilerin seçilip kötülerin dökülmesi gayesiyle, çeşitli düşmanların insana musallat edilmesi Allah’ın adaleti ve imtihanın hikmeti gereğidir.

“İnsanlar (sadece ağızda kalan bir sözle) “Biz iman ettik” diyerek, sınanıp denenmeden (bir fitne ve imtihana çekilmeden, gerekli ve yeterli puana erişmeden) bırakılıp kurtulacaklarını mı zannetmektedir?”

“Yemin olsun (Biz) onlardan önceki (kavimleri) de (çeşitli) imtihan ve ibtilalardan geçirdik. (Böylece) Allah, kesinlikle (dininde ve davasında) sadıkları da bilmekte ve gerçekten yalancı sahtekârları da bilip (belirlemektedir)

“Yoksa (her türlü) kötülük (ve nankörlükleri) yapıp duranlar (ama görünüşte mümin ve muttaki rolü oynayanlar) Bizi (aldatıp) atlatacaklarını mı sanıvermektedir? Ne kötü hükümler (yürütülmekte ve ne köksüz kanaatler güdülmekte)dir” (Ankebut: 2-4) ayetleri bu durumu açıkça bildirmektedir.

“İşte böyle; biz, her peygambere suçlu-günahkârlardan (cinni ve insani şeytanlardan) bir düşman kılıp (ona musallat ettik). Yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeterlidir” (Furkan: 31) ayeti, elçiler dâhil hiç kimsenin bu imtihanın dışında tutulmadığını göstermektedir.

Bir hadisi şerifinde, Hz. Peygamber Efendimiz: **“Cenabı Hak her Nebisine mutlaka bir şeytan musallat etmiştir. Ama ben kendi şeytanımı Müslüman ettim”** diye haber vermektedir. Şeytanların asla iman etmeyecekleri bilindiğine göre, herhalde Hz. Peygamberimizin şeytanı, zahiren Müslüman görünmek mecburiyetini hissetmiş, yani münafıklık ederek Müslüman görünmeyi tercih etmiş olabilir...

Zaten: **“Bedeviler (her asırdaki cahil, gafil, taklitçi ve menfaatçi kesimler) dedi ki: “Biz iman ettik”. Deki “ Hayır, siz iman etmediniz. Sadece İslam olduk, (Müslüman görünmek zorunda kaldık) deyiniz. Çünkü henüz iman kalplerinize girmiş değildir” (Hücürat: 14)** ayeti de bu duruma işaretler.

Bundan anlaşılıyor ki, her asırdaki Hak dava elçisinin yakın çevresine; zahiren mümin, muttaki ve mücahit rolü oynayan, insan suretli ama şeytan siretli münafık kimseler ve özellikle Yahudi dönmezi Sabataistler girebilmekte ve biri birlerini idare yoluna gidilebilmektedir.

“Ey iman edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları (İslam’la savaşımları) veliler (yöneticiler, dost ve müttetikler) edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi yöneltiyorsunuz; oysa onlar haktan size geleni inkâr etmişler, Rabbiniz olan Allah’a inanmanızdan dolayı elçiyi de, sizi de (yurtlarınızdan) sürüp-çıkarmış (zalim ve hain kimselerdir). Eğer siz, Benim yolumda cihad etmek ve Benim rızama erişmek amacıyla (yola) çıkmışsanız (nasıl) onlara karşı hala gizli sevgi besliyorsunuz? Ben, sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilirim. Kim sizden bunu yaparsa (İslam ve insanlık düşmanlarına taraf çıkarsa) artık o, elbette yolun ortasından şaşırıp sapmış (imandan ve Kur’an’dan uzaklaşmış) olur...” (Mümtehine: 1)

“Allah, sizin düşmanlarınızı daha iyi bilendir; bir veli (en güvenilir sahip ve yol gösteren yönetici) olarak Allah yeterlidir, bir yardımcı olarak da Allah kâfidir” (Nisa: 45) ayeti ise:

1- Dostunuzu ve düşmanınızı belirleyip ve önem sırasına koyarken, Kur’an’ın öğretilerini

ölçü edinin

2- Allah'ın bildirdiklerine güvenin ve gereğini yerine getirin

3- Ayetlerin size “düşman” olarak tanıttıklarını, alevli ateşten ve zehirli haşereden daha tehlikeli görüp, devamlı diri ve tedbirli hareket etmedikçe felaket ve rezaletten kurtulamayacağınızı bilin, demektir.

“Onlara (zalim ve hain odaklara) karşı gücünüzün yettiği kadar (her türlü) kuvvet ve besili atlar (tanklar, uçaklar, filolar ve teknolojik silahlar) hazırlayın ki, bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer (düşmanları) korkutup-caydırabilirsiniz... Allah yolunda (Hak hâkim olsun ve Adil bir düzen kurulsun diye) her ne infak ederseniz, size 'eksiksiz olarak ödenir' ve siz haksızlığa uğratılmazsınız.” (Enfal: 60)

1-Şeytaniler : (Görünmeyen Düşmanlar)

“Gerçek şu ki, şeytan sizin düşmanınızdır, öyleyse siz de onu düşman edinin. O, kendi grubunu, ancak çalgınca yanan (cehennem) ateşin halkından olmaya çağırır.” (Fatır: 6)

“Hani meleklerle: “Âdem'e secde edin' demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O (ise) cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkıp (isyana yönelmişti). Bu durumda Beni bırakıp Onu ve soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarıdır. (İnsi ve cinni şeytanların peşine takılmak) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercihtir ve Allah'ın himayesini Şeytanın vesvesesiyle) değiştirmedir. (Kehf: 50)

“De ki: İnsanların Rabbine sığınırım. İnsanların malikine, insanların (gerçek) ilahına (sığınırım); ‘Sinsice, kalplere vesvese ve şüphe düşürüp duran’ hannasın şerrinden. Ki o, insanların göğüslerine vesvese verir (içlerine kuşku, kuruntu fısıldar); Gerek cinlerden, gerekse insanlardan (olan hannas'tan Allah'a sığınırım). (Nas Suresi)

Yani:

1. Bizi Hak'tan ve hayırdan uzaklaştıran
2. Harama, günaha ve ahlaksızlığa alıştıran
3. Zalim güçlerin ve işbirlikçi hainlerin peşine takan
4. Bizi Milli ve insani sorumluluklarımızdan alıkoyan
5. İbadet ve istikametten ayırıp, nemelazımcılığa ve kolaycılığa kaydıran

Kişiler, TV'ler, dergiler, diziler, siteler, partiler, dernekler... Evet, bunların hepsi “insan suretli şeytanlar” gibidir. İmanımızı ve ahlakımızı çürüten şerli kesimdir.

2. Münafık Kesimler (Sinsi Düşmanlar)

“Onları (Münafıkları) gördüğün zaman cüsseli yapıları (ve gösterişli tavırları) beğenini kazanmaktadır. Konuştukları zaman da onları dinlersin. (Oysa) Sanki onlar (sütun gibi) dayandırılmış ahşap-kütük gibidirler. (Bu dayanıksızlıklarından dolayı da) Her çağırışı kendileri aleyhinde sanırlar. Asıl düşman onlardır, bu yüzden onlardan kaçınıp sakının. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar.” (Münafikun: 4)

“Böylece her peygambere, insan ve cin şeytanlarından bir düşman kıldık. Onlardan bazısı bazısını aldatmak için (İslam ve insanlık adına) yaldızlı sözler fısıldarlar. Rabbin dileyseydi bunu yapmazlardı. Öyleyse onları yalan olarak düzmekte olduklarıyla baş başa bırak” (En'am: 112) ayetleri münafık tipleri ve onları tanıyıp sakınmamız gerektiğini haber vermektedir.

“İbrahim ve onunla birlikte olanlardan sizin için güzel bir örnek vardır... Hani kendi kavimlerine demişlerdi ki: ‘Biz, sizlerden ve Allah'ın dışında taptıklarınızdan gerçekten uzağız. Sizi (artık) tanımayıp-inkâr ettik. (Her türlü şirkten, zalim ve kâfir güçlerin himayesine girmekten vazgeçip) Allah'a bir olarak iman edinceye kadar, sizinle aramızda ebedi bir düşmanlık ve bir kin baş göstermiştir.” (Mümtehine: 4) ayeti de, münafıkları düşman edinmeden dünyevi ve uhrevi selamete erişilmeyeceğini bildirmektedir.

“De ki: ‘Cibril’e kim düşman ise, (bilsin ki) gerçekten onu (Kitabı), Allah’ın izniyle kendinden öncekileri doğrulayıcı ve müminler için hidayet ve müjde verici olarak senin kalbine indiren O’dur. Her kim Allah’a, meleklerine, elçilerine, Cibril’e ve Mikail’e düşman ise, artık şüphesiz Allah da kâfirlerin düşmanıdır” (Bakara: 97–98)

ayeti de bize: **“Siyasete öylesine karşı ve uzağım ki, hatta gökten Cebrail bile inip parti kursa yinede peşine gitmem”** diyen kişiyi hatırlatmıştı. Biraz zihninizi yorarsanız ve Allah için gerçeği arıyorsanız; çevrenizde, ülkenizde hatta tüm yeryüzünde malum ve meşhur bu tür münafıkları hatırlamakta zorlanmayacaksınız. Bu münafık tipleri tanıyıp, oyunlarını bozmadıkça da beladan kurtulmayacaksınız?

3. Siyonist Yahudiler (Yarı Gizli Ve En Tehlikeli Düşmanlar)

“Andolsun, insanlar içinde, müminlere en şiddetli düşman olarak Yahudileri ve müşrikleri bulursun. Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: ‘Hıristiyanlarız’ diyenlerin (bazılarını) bulursun. Bu, onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir” (Maide: 82)

Evet, Kur’an-ı Kerim’in bu açık ve net beyanıyla “Siyonist kafalı Yahudiler ‘müminlere en şiddetli ve tehlikeli düşman’ olarak tanıtılmışken, kalkıp “ dinler arası diyalog” safsatasıyla Siyonist Yahudilere ve Haçlı emperyalistlere destek vermek ve uşaklık etmek, bütün İslam âlimlerinin icması (ortak karar ve kanaatiyle) küfür alametidir ve hıyanet göstergesidir. Allah’ın “en şiddetli düşman” diye bizleri uyardığı bu mel’un kesimlerin ve süper şeytani güçlerin himayesine girmek, zalim ve kâfirlere güvenmek, eğer çok koyu bir bilgi fukaralığı değilse, herhalde sapkınlık ve münafıklık işaretidir. Tekrar hatırlatalım ki, Kur’an’ın düşman olarak dikkat çektiği bütün “Beni İsrail” değil, Yahudi zihniyetli kimselerdir.

“Gerçek şu ki, biz onlara (inkârcılara, Yahudi, Hıristiyan ve münafıklara) melekler indirip uyuşsaydık, onlara ölümler konuşsaydı ve her şeyi karşılarına toplasaydık, Allah’ın dilediği dışında (yine) inanmayacaklardı. Ancak onların çoğu cahillik ediyorlar.

Böylece her peygambere, insan ve cin şeytanlardan bir düşman kıldık. Onlardan bazısı bazısını aldatmak için yaldızlı sözler fısıldarlar. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı.

Öyleyse onları yalan olarak düzmekte olduklarıyla baş başa bırak. Bir de ahirete inanmayanların kalpleri ona meyletsin de, ondan (bu yaldızlı ve içi çarpık sözlerden) hoşlansınlar ve yüklenmekte oldukları (sorumluluk ve günahları) yüklenedursunlar (diye bu fırsatı veriyorum). (Onlara deki:) Allah'tan başka hakem mi arayayım? Oysa O, size kitabı açıklamış olarak indirmiştir. Kendilerine kitap verdiklerimiz (den ilim ve insaf ehli de), bunun gerçekten Rabbinden hak olarak sözü, doğruluk bakımından da, adalet bakımından da tastamamlanmıştır. O'nun sözlerini değiştirebilecek (kimse) yoktur. O, işitendir, bilendir. (Hak olana ve Kurana değil de) yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşkırtıp-saptırırlar. (Çünkü) Onlar (kuru kalabalıklar) ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler.' (En'am: 111-116)

4. Müşrikler Ve Kötü Niyetli Gayrimüslimler (Açık Ve Belirgin Düşmanlar)

“Sen onların milletlerine (kavmiyetçi ve şeytani emellerine) uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olmayacak (asla Müslümanlara destek vermeyeceklerdir). De ki: ‘Şüphesiz doğru yol, Allah'ın (gösterdiği) yoludur.’ Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların (Yahudi ve Hıristiyanların ve dünya peşinde koşanların) heva (istek ve arzu)larına uyacak olursan, artık senin için Allah'tan ne bir dost ne de bir yardımcı kalıverir.” (Bakara: 120)

“Yeryüzünde adım attığınızda (hayırlı atılımlara ve Hakkı hâkim kılmaya kalkıştığınızda), kâfirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şüphesiz kâfirler, sizin için apaçık düşmanlarınızdır.” (Nisa: 101)

“Bu, Allah'ın düşmanları (olan inkârcı ve münafıkların ve İslam'la savaşanların) cezası olan ateştir. Bizim ayetlerimizi inkâr etmeleri dolayısıyla bir ceza olarak, orada onlar için ebedi cehennem yurdu var edilmiştir.” (Füssilet: 28)

İşte son bin yıllık tarihimizdeki Haçlı seferleri, zaferle sonuçlanan Çanakkale felaketi, şanlı Kurtuluş Mücadelesi, 1974 Kıbrıs Hareketi ve PKK terör şebekesi, evet bunların hepsi yukarıdaki ayetlerin haklılığını gösteren ibret dersleridir. Bizi ABD ile ittifak ve AB'ye uşak yapmak isteyenler, gafil ve cahil değilse mutlaka haindir.

5. Fesatçı Ve Hasetçiler (Gizli Düşmanlar)

“De ki: Sabahın Rabbine sığınırım. Yarattığı şeylerin şerrinden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden, düğümlere üfüren-kadınların şerrinden ve hased ettiği zaman, hasetçinin şerrinden” (Felak Suresi) ayetleri, hain ve hasetçi kişilerin, gizli kin ve kıskançlıklarından sakınmak ve insanların gıpta damarını kamçılacak övünme ve gösterişlerden uzak durmak gerektiğini ders vermektedir...

“Andolsun, biz Semud (kavmine) kardeşleri Salih’i: ‘Yalnızca Allah’a kulluk edin’ diye (demek üzere) gönderdik. Bir de ne görsün, onlar (haset ve fesat yüzünden) birbirlerine düşman kesilmiş iki gruptur. ‘Ey Kavmim’ dedi, neden iyilikten önce kötülük konusunda acele ediyorsunuz? Allah’tan bağışlanma dilemeniz gerekmez mi? Umulur ki esirgenirsiniz. ‘Dediler ki: ‘Senin ve seninle birlikte olanlar yüzünden uğursuzluğa uğradık’. Dedi ki: ‘Sizin uğursuzluğunuz (başınıza gelenler) Allah katında (yazılı)dır. Hayır, siz denenmekte olan bir kavimsiniz.’ Şehirde dokuzlu bir çete (halkı ezmek ve zulüm düzenini sürdürmek üzere fikren ve fiilen işbirliği yapan dokuz ayrı şebeke) vardı, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyorlar ve dirlik-düzen bırakmıyorlardı. Aralarında Allah adına and içerek, dediler ki: ‘Gece mutlaka ona ve ailesine bir baskın düzenleyelim, sonra velisine: Ailesinin yok oluşuna biz şahid olmadık, gerçekten doğru söylüyoruz, diyelim.’ Onlar hileli bir düzen kurdu. Biz de (onların hilesine karşı) farkında olmadıkları bir düzen kurduk. (Neml: 45-50)

“Artık ‘kötülüğü örgütleyip düzenleyenler’, Allah’ın, kendilerini yerin dibine geçirmeyeceğinden veya şuuruna varamayacakları yerden azabın gelmeyeceğinden emin midirler?” (Nahl: 45) ayetleri, tüm fesatçı ve fırsatçı takımına karşı, Allah’ın sadık ve sağlam müminleri koruyup başarıya ulaştıracağını beyan etmektedir.

6. Kişinin Ailesi Ve Yakın Çevresi (Sevimli Düşmanlar)

Aleyhissalatü Vesselam Efendimizin: **“Senin asıl düşmanın (imtihan ve fitne aracın) iki yanın arasındaki (vücut diyarındaki) nefsidir”** hadisi, koynumuzda besleyip sahiplendiğimiz zehirli yılan misali NEFSİMİZE dikkat çekmektedir.

Ve yine Hz. Musa (A.S) dilinden: **“(Bütün küfür ve kötülüklerden arınmak için) hemen, sizi**

kusursuz yaratan (Rabbimize) tövbe edip, nefislerinizi(n şeytani ve şehvi dürtü ve duygularını, inkâr ve isyan damarlarını, haram ve haksızlık arzularını) öldürün!” (Bakara: 54) ayeti de nefis terbiyesinin önemini ve onun düşmanlık dürtülerini haber vermektedir.

Nefislerimizden sonra bizim en önemli fitnemiz ve imtihan vesilemiz aile fertlerimiz ve yakın çevremizdir. Güya onlara sahip çıkalım, daha rahat ve garantili bir hayat sağlayalım, muhtemel tehdit ve tehlikelerden çoluk çocuğumuzu koruyalım diye, nice ibadet ve hizmetleri terk ettiğimiz veya bu yüzden haksız ve haram yollara yöneldiğimiz, inkâr edilmez bir gerçektir...

Hz. Lut (A.S)’ın hain ve zalim karısı (Bak: Araf Suresi Ayet:83–84) Hz. Nuh’un kâfir ve fasık çocukları (Bak: Hud Suresi Ayet:42–46) ile ilgili ayetler nice peygamberlere ve her asırdaki hak dava önderlerine, imtihan sırrı gereği, bizzat hanımları ve öz çocukları tarafından maalesef hıyanet ve hakaret edildiğini haber vermektedir ve bunun en acı ve çarpıcı örnekleri günümüzde de gözlenmektedir...

“Ey iman edenler gerçek şu ki, eşlerinizden ve çocuklarınızdan bir kısmı sizin için (birer) düşman (gibidir). O halde onlar(ın sizi haktan ve hayırdan uzaklaştırmaların)dan sakıniverin. Yine de affedip hoş görür (kusurlarını ıslaha çalışır) ve bağışlarsanız, artık Allah bağışlayandır, esirgeyendir.” (Teğabun: 14)

“Fakat şeytan, oradan (Hz. Âdem ve Havva’nın) ikisinin ayağını kaydırıldı ve böylece onları içinde buldukları (huzurlu ve mutlu durum)dan çıkardı. Biz de: ‘Haydi, birbirinize düşman olarak (kadın ve erkek birbirleri yüzünden isyana kayıp, sonunda bela ve cezaya uğrayarak) inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır’ dedik” (Bakara: 36)

ayetleri bizleri ailemiz ve yakın çevremiz konusunda uyarmakta ve öğüt vermektedir. Ama unutmayalım ki, bunlar idare edilmesi ve eğitilmesi gereken sevimli bir düşman cinsindedir...

“İyilikle kötülük eşit olmaz. Sen, en güzel olan bir tarzda (kötülüğü) uzaklaştır; o zaman, (görürsün ki) seninle onun arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost(un) oluvermiştir” (Fussilet: 34) ayeti de bunu bildirmektedir.

“İşte bunlar (Allah’a kulluktan ve ahiret hazırlığından geri koyanlar) gerçekten benim düşmanımdır; yalnızca âlemlerin Rabbi hariç” (ki O gerçek ve gerekli dost ve sahip makamındadır) (Şuara: 77)

Evet, maalesef; mal ve dünya menfaati ve insanın aile efradı kendisi için bir fitne ve imtihandır...

Cahiller ve gafiller arasında çok yaygın bir söz vardır; “Paranın açmadığı kapı, ulaşmadığı başarı yoktur” sanılır. Oysa bu yanlış bir algılamadır ve maddeye tapınmadır. Çünkü eskiden olduğu gibi günümüzde de paranın satın alamayacağı ulvi duygular ve haysiyetli vicdanlar hala vardır. Evet, para lazımdır, huzurlu ve onurlu yaşamanın gerekli bir aracıdır, devletin herkese helal kazanç fırsatları sağlaması şarttır.

Ancak değerli bir yazarımızın dediği gibi:

1. Para lüks alır, ama huzur ve onur alamaz.
2. Para ilaç alır, ama sağlık ve mutluluk sağlayamaz.
3. Para yatak alır, ama rahat bir uykuya yatıramaz.
4. Para kitap alır, ama kültür ve şuur kazandıramaz.
5. Para namus ve şeref kaybettirir, bunları geri alamaz.
6. Sevgi, hürmet, şefkat, merhamet ve asalet gibi şeylere para ile asla kavuşulamaz.

Yani hayatta en güzel ve en değerli şeyler, parayla satın alınamayanlardır. Bir düşünürün tespitiyle: ***“İnsanlar önce para kazanmak için sağlıklarını, sonra da sağlıklarını kazanmak için paralarını harcamaktadır; böylece sonunda ikisinden de mahrum kalmaktadır.***

Parayı para olarak kullananlar, helalinden kazanıp hayırlı yolda harcayanlar kazançlı çıkacaktır. Onun için bu aracıyı ilahlaştırmamak lazımdır. Napolyon bu aracıyı ilahlaştıranların başında gelen bir Yahudi kafalıdır ve akıbeti ortadadır. Dünyada üç şeye ihtiyaç vardır: “Para, para para” demiş, paradan gayri ilah tanımadığını haykırmıştır.

Büyük sahabe Mısır Fatihisi As Ođlu Amr (RA) ölümüne yakın evlatlarını etrafına toplayıp Onlara mücevher sandıklarını göstermiş ve:

—Benden sonra bunların hamallığını kim yapacak? diye sormuş ve dudaklarından bir pişmanlık incisi olarak: “Onlar keşke tezek olsaydı” buyurmuşlardır.

Halkımız ve ahlakımız sürekli ve tehlikeli bir erozyona uğramaktadır; hoşgörü palavrası ve ılımlı İslam safsatasıyla Müslümanlar hızla dünyevileşip yozlaşmakta, fikren ve fiilen Yahudileştirme süreci yaşanmaktadır.

Artık; helal ticarete nasıl yöneleceğiz? Parayı putluk tahtından nasıl indireceğiz? Ülkemizi, devletimizi faizsiz ve bereketli düzene nasıl geçireceğiz? sorularının İslami ve insani yanıtlarını bulmamız ve sorumluluklarımızı kuşanmamız lazımdır.